

สารบัญ

คำนำสำนักพิมพ์ (9)

คำนำผู้เขียน (10)

บทที่ 1	โรคซึมเศร้า	1
บทที่ 2	อย่างไรจึงเรียกว่าโรค	4
บทที่ 3	บทบาทของผู้ป่วย	7
บทที่ 4	โรคซึมเศร้าเป็นโรคทางจิตเวช	10
บทที่ 5	เมื่อไรจึงควรรู้ตัวว่าเราเป็นโรคซึมเศร้า	13
บทที่ 6	เป็นหรือไม่เป็นกันแน่	16
บทที่ 7	ตรวจสภาพจิต	19
บทที่ 8	สัมพันธภาพ	22
บทที่ 9	วัดได้หรือวัดไม่ได้	25
บทที่ 10	นอนไม่หลับ	28
บทที่ 11	สมรรถนะที่ลดลง	31
บทที่ 12	สมรรถนะทางเพศ	34
บทที่ 13	ฆ่าตัวตาย	37
บทที่ 14	การฆ่าตัวตายที่สมเหตุสมผล?	40

บทที่ 15	ความรุนแรงของการฆ่าตัวตาย	43
บทที่ 16	การรักษา	46
บทที่ 17	จิตบำบัด	49
บทที่ 18	จริยธรรมวิชาชีพและความสัมพันธ์เชิงรักษา	52
บทที่ 19	ขั้นตอนของจิตบำบัด	55
บทที่ 20	วิธีหลากหลายของจิตบำบัด	58
บทที่ 21	ความสูญเสีย	61
บทที่ 22	เศร้าได้นานเท่าไร	64
บทที่ 23	สาเหตุของโรคซึมเศร้า	67
บทที่ 24	สาเหตุของโรคทางชีววิทยา	70
บทที่ 25	สาเหตุทางจิตวิทยา	73
บทที่ 26	สาเหตุทางสังคมวิทยา	76
บทที่ 27	สาเหตุทางจิตวิเคราะห์	79
บทที่ 28	องค์รวม	82
บทที่ 29	โรคซึมเศร้าที่มีอาการทางจิตแทรกซ้อน	85
บทที่ 30	โรคซึมเศร้าหลังคลอด	88
บทที่ 31	ยาปฏิชีวนะ	91

บทที่ 32	ความร่วมมือในการรักษา	94
บทที่ 33	อนาคตของโรคซึมเศร้า	97
บทที่ 34	หายขาดได้หรือไม่	100
บทที่ 35	สุขภาพจิตดี	103
บทที่ 36	ทักษะชีวิต	106
บทที่ 37	ผู้รักษาที่ดี	109
บทที่ 38	ผู้รักษาที่ดี (ต่อ)	112
บทที่ 39	โรบิน วิลเลียมส์	115
บทที่ 40	โรบิน วิลเลียมส์ (ต่อ)	118

ภาคผนวก

Melancholia	123
ตัวอย่างผู้ป่วย	129

คำนำสำนักพิมพ์

ทุกครั้งที่มีการตั้งกระทู้เกี่ยวกับโรคซึมเศร้าในโซเชียลมีเดีย มักเห็นมีผู้เข้ามาแสดงความคิดเห็นมากมาย คอมเมนต์ยาวเหยียด ทั้งจากคนที่สงสัยว่าตัวเองเป็น คนรอบข้างเป็น หรือบางคนถึงกับ ฟันธงว่าตัวเองเป็น โดยใช้ทั้งหลักการ (ที่ถูกต้องบ้าง ไม่ถูกต้อง บ้าง) และความรู้สึกในการตัดสิน อีกทั้งมีแบบสอบถามให้วิเคราะห์ วิเคราะห์กันเองจนน่ากังวล

หนังสือเล่มนี้บอกว่าโรคซึมเศร้าเป็นโรคทางจิตเวชที่พบบ่อย... เมื่อเป็นแล้วจำเป็นต้องได้รับการรักษาโดยจิตแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ ดังนั้นคำปลอบโยนที่บอกว่าไม่ต้องคิดมาก ใจเย็นๆ คำให้กำลังใจ ประเภทสู้ๆ หรือการแนะนำให้เข้าวัด นั่งสมาธิ เพื่อให้ปล่อยว้าง คลายความเศร้า จึงใช้ไม่ได้ผล ที่สำคัญ คำแนะนำจากความรู้จริง อาจทำให้สถานการณ์ต่างๆ ของผู้ป่วยแย่ลง

ความรู้ที่ถูกต้องและความเข้าใจในโรคอย่างแท้จริงจึงสำคัญ มากในการทำให้ผู้ป่วยเดินถูกทาง ด้วยการบำบัดรักษาที่ถูกต้อง และสำคัญที่สุด โรคนี้รักษาได้ค่ะ เห็นผลภายใน 2 เดือน หายได้ใน 2 ปี เมื่อผู้ป่วยพบจิตแพทย์ กินยาสม่ำเสมอ และปฏิบัติตัว ตามคำแนะนำ

คนรอบข้างก็เป็นตัวแปรสำคัญในการช่วยเหลือคนที่คุณรัก... อ่านหนังสือเล่มนี้อย่างละเอียดนะคะ ค่อยๆ ทำความเข้าใจทีละ ประโยค ทีละบท เพราะผู้เขียนตั้งใจถ่ายทอดคำอธิบายด้วยภาษา เข้าใจง่าย แต่ได้ความรู้ที่จำเป็นต้องรู้ เพื่อนำไปปฏิบัติได้จริง